

یادداشتی بر فیلم پرویزخان نبرد ملی در مستطیل سبز

فرزانه غلامشاهی

نویسنده

در بازی‌های آسیایی است؛ آن‌هم در دوران جنگ و شرایط سختی که ایران در منطقه سپری می‌کند. این روایتگری اولین تجربه بلندعلی ثقفی است. اثری که به نوعی هم‌تاریخی محسوب می‌شود و هم‌ورزشی، آن‌هم نمایش یک ورزش تیمی که قطعاً کار را برای کارگردان دشوارتر می‌سازد؛ اما کارگردان توانسته است عناصر و وجوه ورزشی را به خوبی حفظ کند و خواستگاهی را برای بیان قصه انتخاب کند که قطعاً پرچالش محسوب می‌شود. داستان از آنجا شروع می‌شود که باز یکنان تیم بعد از بازگشت به ایران و شکستی که خورده‌اند به نشانه اعتراض استعفای خود را اعلام می‌کنند. دهداری قرار است یک تنه در برابر حمله‌ای از اعتراضات باز یکنان و برخی از نمایندگان مجلس،

به تصویر کشیدن چهره‌ها و نمایش بیوگرافی و شخصیت آن‌هایی شک از سخت‌ترین کارهایی است که اگر از داستان پردازی ساختارمند و اصولی پیروی نشود؛ با هر میزان منابع اطلاعاتی غنی از زندگی فردی و اجتماعی آن شخص، تلاش کارگردان کارساز نخواهد بود. چیزی که در این سال‌ها بارها نظاره‌گر آن بوده‌ایم؛ خراش‌های پیاپی داستان و فیلم‌نامه‌های ضعیفی است که در آثار به نمایش گذاشته بر جای مانده است. پرویزخان اما تا حد زیادی توانسته است از این آسیب‌دورمان امن بماند. فیلم برهه‌ای بحرانی از زندگی پرویز دهداری؛ سرمربی تیم ملی فوتبال در دهه شصت است؛ فوتبال ایران در حال سپری کردن یکی از بحرانی‌ترین شرایط پیش آمده، بعد از شکست

